

2

„Prečo sme nedokázali rozoznať farbu toho flakónu?“ spýtala som sa.

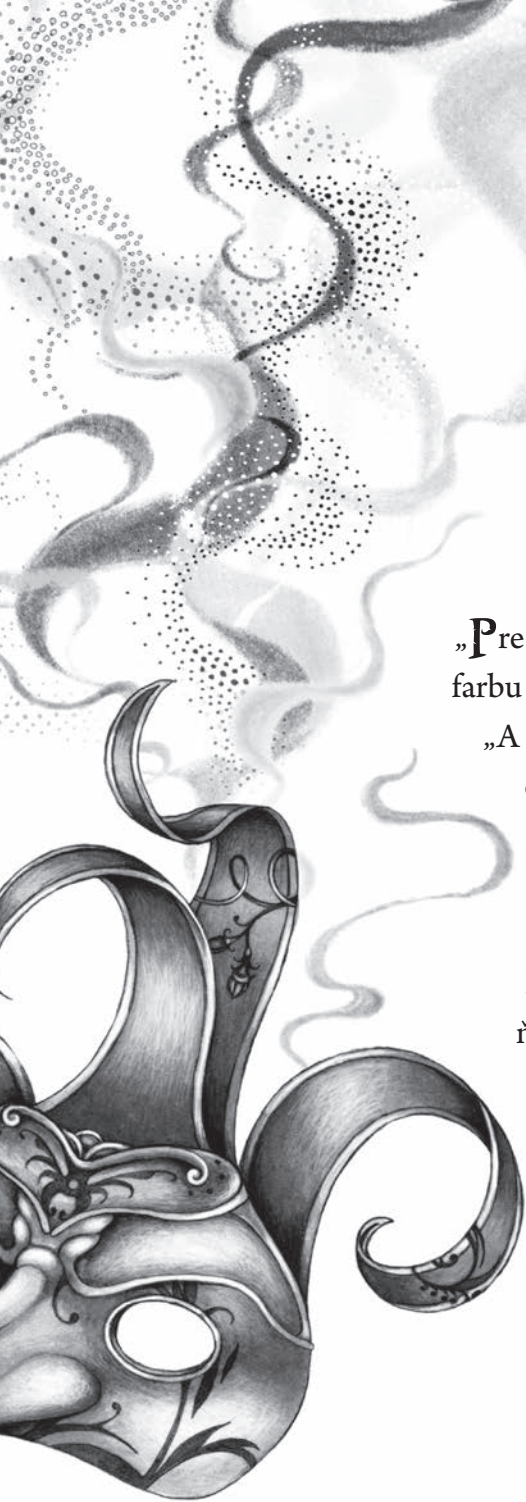
„A čo to bolo za prerušenie?“ čudoval sa aj Mats. „Vyzeralo to, akoby sa ten voňavý kúdol zámerne prehnať spomienkou, aby ju prerušil.“

Daan zavrel svoj kufrík s vôňami. „Tiež som si to všimol.

Určite to nebola náhoda.

Nuž, obávam sa, že Edgar pred nami čosi dôležité skrýva. Niečo, čo nedokáže odhaliť ani *Vôňa všetkých čias*.“

„Čo?“ opýtal sa Mats.

„A ako?“ spýtala som sa súčasne s ním.

„Nepýtajte sa ma. Neviem to vysvetliť.“ Daan sa poškrabal na čele a vyzrel von oknom. „Edgar je prefíkanejší, než som si myslel. Musíme byť opatrní. Ak sa pripravil dokonca na to, že ho vystopujeme pomocou vône ohýbajúcej čas, neviem, aké eso ešte môže mať v rukáve.“

Hrýzla som si spodnú peru a obzerala som sa. Pomaly som kráčala po bývalej pracovni a musela som myslieť na Elodiinho otca. Syrell de Richemont bol kedysi vodcom Večných a presne v tejto miestnosti sedával a premýšľal, ako by mohol magické vône zneužiť na svoje ciele. Dnes leží v kóme v nemocnici a nehybne civie do stropu. V podstate je *kóma* len oficiálny záver, v skutočnosti ho zasiahla a na kameň premenila jeho vlastná vôňa.

Zaujíma sa oňho vôbec ešte niekto z Večných? Po všetkom, čo sa udialo, som si to vedela iba ťažko predstaviť. No ktovie, akí sú Veční v skutočnosti.

„Čo myslíte?“ opýtala som sa a otočila sa k ostatným. „Prečo sa Edgar uchýlil práve sem do rezidencie? Ved' Večných hrozne nenávidí a...“

Bonsky pohrdavo zafučal, čím vystrašil nielen mňa, ale aj Matsa. Obor bol zvyčajne taký tichý, až človek po chvíli zabudol, že tu vlastne je.

„Obzvlášť nenávidel Syrella,“ vysvetlil Daan Bonského zlostné zafučanie. „Viete, Edgarovo správanie vlastne